DEBUT · BEGINNING

09

09

MAY

Ferdinando Frega

GILLETTE: MEI

DE MAAND DIE NOOIT MIST

Iemand als ik gelooft niet in tovenaars of heksen, maar iemand als ik blijft ook uit hun buurt en respecteert ze — een vorm van gezond verstand en elementair overlevingsinstinct.

Dan zijn er de toevalligheden. En wanneer ze zich op hetzelfde moment opstapelen, maken de getallen er convergenties van. De mens heeft daar altijd een bijzonder woord voor gebruikt: LOT.

Het mijne lijkt zich al 61 jaar te vormen in de maand mei, en elke keer komt het met iets — of een reeks gebeurtenissen — dat nooit vergeet me eraan te herinneren wie ik ben.

30 mei is mijn naamdag, Sint-Ferdinand, een geschenk dat de christelijke kalender me heeft willen toekennen. Maar dat is alleen de oppervlakte.

7 mei was 51 jaar geleden een droevige dag: mijn grootvader van moederskant stierf, aan wie ik diep gehecht was. Een paar jaar later, op 6 mei, volgde mijn grootmoeder hem.

Mei is ook de maand waarin ze me openmaakten en zeven carcinoïdtumoren uit mijn darm verwijderden. Levensverwachting: 30 dagen. Dat is pas twintig jaar geleden.

Mei is ook de maand van mijn processen — vijftien strafrechtelijk-administratieve zaken, vijftien vrijspraken, omdat het feit niet bestaat. En degene die beweerde te hebben gecontroleerd, was degene die nooit iets had gecontroleerd.

Mei was ook de eerste week van mijn huwelijk, in 1993. De kerk dwong ons de datum zeven dagen te vervroegen, omdat niemand trouwt in de maand van de Madonna.

Mijn vader verliet zijn aardse lichaam in mei en ging zijn eigen vader tegemoet. Het was ook de maand waarin hij Gillette verliet na veertig dienstjaren.

In mei 1993 werd ik manager. In mei 1996 topmanager.

En mei viel samen met de lente — het seizoen van de liefde, voor mij een fulltimebaan. Iets in die maand maakte me bijzonder. Niemand heeft ooit een klacht ingediend bij het ministerie van Buitenlandse Zaken. Mijn diensten waren altijd VN-conform.

Ik werkte aan mijn uitgeversimperium. Ik publiceer twee sites en zet ze allebei recht. De eerste: 230 links. De tweede: maar 14. De platforms slokken alles meteen op. Na twintig dagen worden beide sites gesloten.

Ik koop een promotiecampagne op Blaze — één bericht, één pagina, een venster op de wereld. Een vrouw van WordPress schenkt me 35 USD aan tegoed. Ik krijg 115k weergaven, 114 klikken en één melding: de schattingen overtroffen de verwachtingen met +42%.

Ik maak vijf autobiografische Gillette-narrative-boeken van mijn verhalen. Vierentwintig uur later zijn ze gepubliceerd en geïndexeerd binnen Gillette Queries, op de bovenste posities.

Ik breng de publicaties terug van 2.432 e-books naar 200. Van 225 talen naar 5. Van 325 pagina's naar 131. Ik houd vijf talen en schrap het Italiaans — mijn eigen oorsprong — volkomen bewust, zonder aarzelen.

Mijn feest is dichtbij, maar ik heb mezelf het cadeau al gegeven: de mensen zullen zeggen dat ik precies ben wat ik altijd ben geweest — iemand die je niet verwacht.

En alles, altijd, gebeurt in deze maand. Al 61 jaar.

Nando the Scribe